

opravi najsvetejšo daritev. Odgovor je čuden. Žena pravi: »V zahvalo.« Nato pa pripoveduje: »V bolniško postelj sem prišla kot mlada žena ob porodu. Začela sem postajati od dneva do dneva bolj hroma, nazadnje se niti obrniti nisem mogla več sama. Tolažili so me, da bo že boljše, pa sčasoma sem opazila iz pogledov in besed onih, ki so mi stregli in me hodili obiskovat, da sem — neozdravljiva. Vmislite se v moj položaj! Komaj dobro leto poročena, v postelji poleg mene malo dete, a jaz za vedno priklenjena na postelj, brez rešitve, brez upanja! Kričala in jokala sem kot brezumna, ruvala sem si v obupu lase, prosila sem za revolver, stegala sem roke po nožu, ki je ležal na nočni omarici, da bi si prerezala žile. In tako je bilo dneve in tedne. Trpela sem grozne dušne muke, trpeli so z menoj tudi moji, ki so me gledali v moji neotlažljivi bridkosti. A, ko nekega dne spet divjam v moji bolesti, se mi obrne pogled na križ, ki je visel nad mojo posteljo. Tedaj je kakor mil žarek padel v mojo grozno temo. Prvič v svojem trpljenju sem se spomnila na Kristusa, na njegov križ, na njegovo trpljenje — in postala sem naenkrat nekoliko bolj mirna. Od tedaj pa sem začela velikokrat ozirati se na križ, premišljevala sem Kristusove grozne muke, mislila sem, zakaj je trpel, kako je trpel in vedno več luči, več miru, več tolažbe, več moči je bilo iz križa v mojo izmučeno dušo. Sčasoma sem prišla tako daleč, da trpim že leta in leta čisto mirno, čisto vdano, z veseljem, da niti ne želim več še biti kedaj zdrava. Darujete zato sv. mašo v zahvalo križanemu Odrešeniku, ki mi je dal v mojem trpljenju tako luč in moč.«

Morebiti imaš ti, ki to čitaš, isto usodo. si že leta priklenjen na bolniško postelj, nimaš veliko upanja več, da vstaneš kedaj iz nje. Če to ne, pa kak drug križ neusmiljeno leži na tvojih slabotnih in tako občutljivih ramah. Morda ti je včasih pri srcu, kakor oni ženi, ki je prosila za revolver, ki je stegala roke po nožu. Si kakor apostoli, o katerih pripoveduje sv. evangelij prihodnje nedelje. Kristus jim je govoril, da gre v Jeruzalem, kjer ga čaka trpljenje. A oni tega niso umeli. In tudi ti ne umeš. Tvoje srce se krči in joče, se upira in buni, tolikokrat morebiti s škripajočimi zobmi vprašuješ: Zakaj?

Zakaj? Glej kakor ona žena na križ! Tam imaš odgovor!

Kristus trpi za grehe vsega sveta, ki so položeni na njega najčistejšega. Za vsak greh mora biti zadoščeno božji pravičnosti! Kdo izmed nas pa je brez greha? Veš kaj je govoril trpečí Odrešenik jeruzalemskim ženam? »Če se na zelenem lesu to godi, kaj se bo šele na suhem?«

Kristus trpi, da bi vsem človeškim dušam zaslužil milost zveličanja. To veliko delo lahko pomagaš opravljati Kristus s trpljenjem tudi ti. Si morebiti veliko zanemaril in zamudil pri vzgoji svojih otrok? Popravljaj sedaj s trpljenjem! Si bil drugim v pohujšanje in padec? Popravljaj to s trpljenjem! Ko se z vso težo vlega križ na tvoje rame, misli na tolike grešnike, ki so v nevarnosti pogubljenja, misli na tolike pogane, ki čakajo na milost vere. Kak apostol, kak sodelovalec Kristusov lahko postaneš, čeravno nika-

mor ne moreš, čeravno si pozabljen, zapuščen!

Kristus trpi, da si zasluži svoje poveljanje v nebesih. »Ali ni bilo treba, da Sin človekov vse to trpi in tako gre v svojo slavo«, je povedal sam. Nam pa tudi daje sv. pismo veselo zagotovilo: »Ako homo žnjim trpeli, bomo žnjim tudi poveljani.« Pravi: »Ne da se trpljenje sedanjega časa primerjati s slavo, ki bode razodeta nad nami.«

Prihodnjo sredo začnemo postni čas. Verni kristjani v postnem času že od nekdaj radi mislijo na trpečega Odrešenika. Glej v tem postnem času velikokrat na njega posebno ti, ki moraš kakor on nesti težki križ skozi življenje, ki si kakor on priklenjen na križ. Godilo se ti bo kakor slepcu, o katerem pripoveduje sv. evangelij, da je pri Kristusu izpregledal. Pri trpečem Kristusu se bodo odprle oči tudi tebi in videl ter razumel boš marsikaj, česar sedaj še ne razumeš.

40letnica smrti izrednega moža. Dne 31. januarja t. l. je preteklo 40 let, kar je umrl v sluhu svetosti znani veliki dobrotnik mladine Don Bosco. Kakor znano, je on ustanovitelj salezijancev, ki se pečajo z vzgojo moške mladine in imajo svoje zavode tudi na Slovenskem in sicer v Veržeju, v Radni in na Rakovniku pri Ljubliani. Zanimivo je, kako je prišel na misel, da se je začel baviti s to mislijo, da bi vzgajal dečke, ki nimajo staršev, ali pa starši zanemarjajo svojo dolžnost. Nekega jutra se je v zakristiji oblačil za sv. mašo. Naenkrat zapazi pri vratih dečka, starega kakih 15 let, ki ga radovedno opazuje. Reče mu, naj mu ministrira pri sv. maši. Ko deček pravi, da ne zna, ga hoče cerkovnik spoditi iz cerkve, češ, da je to kak nemarni potepuh. Don Bosco ga pa prijazno povabi, da naj bo pri njegovi sv. maši in mu obljubi, da mu hoče potem nekaj veselega povedati. Ko se začne po končani sv. maši žnjim pogovarjati, izve, da je sirota brez staršev, čisto nepoučen in zapuščen. Smili se mu in mu obljubi, da mu bode oskrbel stanovanje in hrano. Temu enemu dečku se je pridružilo vedno več in kmalu je imel Don Bosco okoli sebe več sto takih dečkov, ki jih je rešil za čas in večnost. Ko je leta 1888 umrl, je bilo že 250 njegovih zavodov, v katerih je delovalo na tisoče njegovih pomočnikov, ki so vzgajali na desetisoče zanemarjenih otrok. — Kako je znal vzgajati ta čudoviti mož mlade ljudi, kaže sledeči dogodek: Meseca maja leta 1885 je dobil od kaznilnice v Turinu dovoljenje, da je imel 300 mladostnim kaznjencem osem-dnevne duhovne vaje. Po končanih duhovnih vajah pa je stavil na vodstvo kaznilnice izredno prošnjo, da bi smel s temi 300 kaznjenci napraviti skupen izlet. Justični minister, ki je Don Bosko osebno poznal, mu je dal to dovoljenje, zraven tega pa še 50 vojakov na konjih, da bi pazili na kaznjence. Don Bosco pa je odklonil vojaške, dosegel, da se je izlet vseeno vršil in je pripeljal zvečer vse jetnike do zadnjega nazaj — on sam!

Svetovni evharistični kongres 1. 1928. Ze ves čas je navada, da se v gotovih presledkih — navadno v presledku dveh let — obhajajo svetovni evharistični kongresi. Letos bo tak kongres v glavnem mestu

Avstralije — Sidney. Zadnji svetovni evharistični kongres je bil leta 1926 v Čikagi v Severni Ameriki, katerega se je udeležilo tudi precej Slovencev. Ali bo letos na kongres v Avstralijo tudi šel kak — Slovenec?

NOVICE

Pobeg iz zapora. Iz sodnijske jetnišnice v Mariboru je ušel od carinarnice zaradi tihotapstva na dve leti zapora obsojeni Herman Hobacher. Za beg je porabil priliko, ko je bil pozvan kot prič k neki sodni razpravi. Ko ga je paznik po razpravi vodil nazaj v jetnišnico, je smuknil skozi sodnijska vrata, ki vodijo v Sodno ulico. Preden je bil paznik za beguncem na ulici, jo je že popihal čez dvorišče nasprotne hiše na drugo ulico, kjer se je pomešal med druge ljudi. Je že preko meje, kakor njegov starejši brat Viljem, ki je predlanskim, obsojen na dve leti ječe v znani carinski zadevi, utekel takoj po porotni razpravi.

Smrt blage matere v Središču ob Dravi. Dne 6. t. m. smo pokopali blago mater Ano Lončarič, ki je po truda- in skrbipolnem življenju in po dolgotrajni in hudi boleznii v starosti 75 let dne 3. t. m. bogouduano izdihnila svojo v trpljenju prečiščeno dušo. V trudu in znoju je z zaupanjem na božjo pomoč svojim otrokom pomagala do boljšega kruha. Sin Jožef je župnik pri Sv. Jederti nad Laškim, Micička pa mu je skrbna gospodinja. Matjaž je ugleden stavbenik v Avstriji, Jakob pa je šel za očetom in pred materjo v večnost kot vojaški podkovač, in počiva na mirodvoru v Somboru. Njena hiša je dala dvakrat streho tukajšnjemu Orlu, ko še sam ni imel svojega doma. Za to nieno naklonjenost so se Orli častno oddolžili s tem, da so jo korporativno s praporom spremili in nesli k večnemu počitku. Sorodniki, sosedi in znanci žalujemo za to tiho, skromno, skrbno, blago materjo. Počivaj v miru, ti dobra duhovnikova mati, in izprosi od Najvišjega Duhovnika veliko takih mater!

Zrtev neprevidnega igranja z orožjem. Smo že poročali, da se je igral na Svečnico 18letni posestnikov sin Avg. Zorjan iz Zgornje Velke pri Mariji Snežni z revolverjem. Orožje se mu je sprožilo vsled neprevidnega ravnanja in krogla mu je prodrla skozi levo oko v možgane do zadnje kosti lobanje, kjer se je odbila od kosti in obtičala v notranjosti možganov. Ponesrečenega so prepeljali v mariborsko bolnico in se mu je že vnela možganska mrena. Po enem dobrem tednu po nesreči, v četrtek, dne 9. t. m., zjutraj je umrl v bolnici. Raztelesenje je pokazalo, da bi bila vsaka zdravniška pomoč zaman, ker so bili hodniki, katere si je napravila revolverjeva krogla skozi možgane, polni gnoja. Smrt tega mladega in krepkega mladeniča je nov dokaz, kolike previdnosti je treba pri orožju, ki je navadno nabasano po nepotrebnem.

Poroka v Št. Rupertu v Slov. gor. Poročila sta se dne 6. t. m. vzgledni mladenič Franc Kurnik z bivšo orlico in sodelovalko v prosvetnem društvu Juliko Cafovo. Ob priliki pogostitve se je nabralo za misijonske namene 107 Din. Obilo sreče!

SMRT ZNANEGA SRBSKEGA POLITIKA IN PRIJATELJA SLOVENCEV.

V Beogradu je umrl eden največjih srbskih politikov in prijatelj Slovencev g. Ljuba Jovanovič. Rodom je bil iz Boke Kotorske, a je študiral modroslovje na beograjski visoki šoli. Kmalu se je posvetil politiki, bil je eden najbolj odličnih članov radikalne stranke. Na bolj vodilno politično mesto je stopil leta 1905 kot narodni poslanec vranskega okrožja. Bil je večkrat predsednik narodne skupščine, leta 1909 je postal notranji in leta 1911 prosvetni minister, a med vojno v novembru 1914 je zopet prevzel notranje za dve in jih opravljal do decembra 1918. V letih 1919 in 1920 je deloval kot član državnega sveta, nakar je bil v svojem domačem okrožju (južna Dalmacija) zopet izvoljen za narodnega poslanca in je leta 1922 prevzel prosvetno ministrstvo, a od junija 1923 do decembra 1924 je bil vnovič in poslednjič predsednik narodne skupščine. Leta 1924 je znan njegov odločilni nastop, ko je v radikalni stranki zahteval končni prelom s Svetozarjem Pribičevićem ter zagovarjal zvezo z SLS. Od tedaj je bil v stalnih tesnih stikih s Slovenci in Hrvati, neprestano odstranjeval nesporazume in se pri vsaki priliki toplo zavzemal za nas. Ni zamudil nobene priložnosti, da nam pokaže svojo naklonjenost, zato je vesel obiskoval vse velike narodne prireditve. Omenimo naj samo, da se je udeležil največjega slovenskega katoliškega shoda in tedaj pred vso državno javnostjo dal izraza svojemu začudenju nad veliko našo narodno organizacijo in močjo, ki se je pri tej slovesnosti manifestirala. Bil je mož poštenjak in poštenjak tudi v politiki. Slava njegovemu spominu!

JUBILEJ NAJVEČJE TVRDKJE ZA IZDELOVANJE ORGELJ V JUGOSLAVIJI

Dne 18. t. m. praznuje mariborska tvrdka za izdelovanje orgelj Josip Brandl 50-letnico, odkar se je posvetil njen lastnik in ustanovitelj poklicu izdelovanja orgelj Josip Brandl je rodom iz Bavarske in se je tamkaj tudi izučil svojega poklica, katerega izvršuje že 50 let. Leta 1893 se je preselil v Maribor, kjer je ustanovil sedajno podjetje, ki je moderno urejeno na strojni pogon in je največje te vrste v naši državi. Poleg glasovirjev in harmonijev je zgradila tvrdka Brandl 130 novih orgelj, ki delajo čast izdelovatelju po raznih krajih naše države. Med Brandlova dela spadajo znane velike orglje v mariborski stolni cerkvi- in pri frančiškanih. Letos koncem pomladi dobi iz te tvrdke največje orglje na 40 registrov božjepotna cerkev v Rajhenburgu. G. Brandlu in nje govi blagi soprogi, ki mu pomaga pri težavnem poklicu, želimo ob priliki pomenljivega jubileja zdravja in zadovolja ter porast tega največjega in najbolj novodobno urejenega podjetja v naši državi!

Mariborska oblastna skupščina dobi novo avtomatično telefonsko centralo, ki jo bo priključila mariborski pošti. — Šef gradbenega oddelka mariborske oblastne skupščine je strankam na razpolago le v pondeljek, torek in četrtek. Druge dni je večinoma službeno odsoten; zato opozarjamo ljudi, da pridejo k njemu le omenjene dni ter si naj ne napravljajo nepotrebnih stroškov.

Zrtev medvojne surovosti. V Rušah je umrla po 13letnem bolehanju upokojena učiteljica Lasbacher. Začetkom vojne so jo radi ovaduštva zaprli z drugimi narodnimi Rušani v graške ječe. Muke v zaporu so jo tako pretresle, da je začela bolehati od tedaj in je umrla po dolgoletnem trpljenju kot žrtev medvojne surovosti in podlega ovaduštva. Bodi jej lahka zemlja slovenska!

Nesreča in vlom v Šmartnem ob Paki. Ponesrečil se je Franc Radoslavnik iz Skornega. Bil je dne 6. februarja na gostiji v Gorenjem. Da bi streljal, kakor je običajno, je nosil v žepu nabasano pištolo, pripravljeno za strel. Grede na prosto mu je na ledenih tleh ponoči spodrsnilo in padel je tako nesrečno, da je sprožil pištolo. Strel je zadel levo roko v gornjem delu. Vsled rane se je kri naglo zastrupila in je bila zdravniška pomoč v Celju brezuspešna. Umrl je v bolnišnici v četrtek, truplo je bilo domov pripeljana v soboto, pogreb se je izvršil v nedeljo. Težko prizadeti rodbini izrekamo naše sožalje! — Dne 10. t. m. zvečer so poskušali vlomiti doslej neznani zločinci v delavnico krojaškega mojstra in mežnarja pri podružni cerkvi v Gorenjem g. Mart. Ramšaka. K sreči je mojstra zbudil ropot ter je sam prepočil vlomilce, preden so se mogli obložiti in z naropanim oditi. Bil pa je v nevarnosti, ker je eden bežečih zlikovcev ustrelil nazaj proti njemu.

Novice iz Št. Ilja v Slov. gor. Po »Domovini«, »Jutru« in drugih samostojnodemokratskih listih se je razkričalo, da je župan v Ceršaku, g. Rudolf Hamer, pristaš Pribičević-Zerjavove orjunske demokratske stranke. Resnici na ljubo moramo povedati, da g. Hamer trdi, da nikdar ni bil in tudi nikdar ne bo samostalni demokrat. — Zelo smo tu veseli, da se pogodba med Jugoslavijo in Avstrijo ne prekine. Hudo bi bilo za nas, če bi se meja zaprla in mi ne bi mogli čez Muro v Avstrijo, a Avstrijci ne k nam. Mislimo, da se bo Avstrija dobro premislila, predno bo začela Jugoslaviji kljubovati. — Nova cesta iz Št. Ilja proti Mariji Snežni je že sicer izročena prometu, a z govejo živino težko vozimo po njej, ker je na vrhu ceste sam debeli in ostri prodec. Prosimo oblastni odbor, da ukrene potrebno, da se bo nasulo več peska. Za sedaj bi se naj tudi prepovedalo voziti z težkimi avtomobili po tej cesti, sicer jo bodo ta vozila čisto razorala. — Kakor slišimo, bo te dni začel voziti iz Maribora do državne meje pri Št. Ilju mestni avto-omnibus. Cena bo za osebo 15 Din. Iz Maribora bo vozil dopoldne ob pol devetih in popoldne ob pol štirih, a iz Št. Ilja v Maribor ob četrt na deset in popoldne ob pol petih. Avto bo postal na meji, pri gostilni Vračko, pri kolodvoru, pri Haringu in pri Muršecu. Zopet lep napredek!

Požar v Hočah pri Mariboru. V soboto ob dveh popolnoči je izbruhnil iz neznanih vzrokov požar v tvornici za čokolado v Hočah. Goreti je začelo v srednjih zgorajnih prostorih, kjer so bile zaloge masti. Goreča mast je priletela iz zgorajnih prostorov v spodnje in ogenj je napravil precejšnjo škodo, ki je pa krita po zavarovalnici in bo upostavljen obrat v tvornici po preteku treh tednov. Pri gašenju se je izkazalo domače gasilno društvo.

Bodite previdni pri streljanju! Sin po-

sestnika v Novištifti pri Gornjemgradu Anton Enzi je hotel po starem običaju prirediti slavnostno streljanje svojemu prijatelju, ki se je ženil. Pripravljaj je svojo pištolo, da bi s strelji sklical svate k svatbi. Pri tem mu je pištola eksplodirala. Naboj mu je šel skozi levo lice v glavo. Dasi naboj ni bil oster, vendar so nastale težke rane- radi katerih je Enzi drugi dan po nesreči umrl.

60letni junak s trdo glavo. V vasi Jaseinci pri Mostarju živi kmet Mate Balenčič, ki se more postavljati, da ima najtršo bučo v vsej državi. Mate je star 60 let, toda je zdrav in čil, kakor kak 18letni mladenič. Pred nekoliko dnevi se je poročil z 19letnim dekletom. Mate preskoči brez težave dva metra visok plot, po hribih pa pleza kakor maček. Najbolj zanimiva pri njem pa je čudovita trdost njegove glave. Nekoč je stavil, da razbije z glavo dva kg težak kamen in ga je res tu di razbil, škodilo mu ni prav nič. Pred dnevi ga je neki mladenič izzval na tekmo, češ, da ima on tršo bučo. Obema so zvezali roke in potem spustili drug na drugega. Mate je z enim samim sunkom svoje trde buče razbil glavo svojemu nasprotniku, ki se je nezavesten in krvav zgrudil. Junaški Mate živi nenavadno življenje. Kakor trdi, ni živ dan pokusil niti kapljice vode, hrani pa se s pečenimi piščanci, mlekom in sadjem. Mate vedno pozivlje vsakogar, ki bi bil voljan, da se z njim poskuša, kdo ima tršo butico.

Resnica in slutnja. Alice Salt, 17letna delavka v tovarni za igrače v Leicesteru na Angleškem je pripovedovala pri delu, da je sanjala ponoči grozne sanje. Zdelo se ji je, da je izbruhnil v tovarni ogenj in da se je v dimu zadušila. Ta mora je ves dopoldan mučila dekle. Pri kosilu je zopet vse povedala staršem. Popoldne je šla zopet na delo in pol ure pozneje se je res vnelo skladišče celuloze v II. nadstr. poleg delavnice, kjer je bila Alice. Vse delavke so našle vrata, da se rešijo, samo Alice Salt se je v dimu ožgala in zadušila. Ognjegasci so njeno napol sežgano truplo našli med razvalinami.

Ukradeno letalo. Češko-slovaško vojno ministrstvo poroča, da sta dva učenca vojaške zrakoplovne šole, iz katere sta bila izključena, vdrla pri belem dnevu v hangar omenjene šole, pretepla stražnika in ga zvezala, nato pa odprla hangar in pripravila neko letalo na polet ter uganj letela neznanu kam. O vkradenem letalu dosedaj še ni nobenega sledu, čeprav je policija obvestila o dogodku domačo ter inozemsko policijo.

Amerikanski milijonarji. Leta 1917 je bilo v Zedinjenih državah Severne Amerike 11.800 dolarskih milijonarjev, danes pa jih je samo še 11.000.

Poročila SLS.

Politični tečaji. V Poljčanah in v Makolah sta se vršila dne 8. in 9. t. m. politična tečaja za može in fante, ki sta se prav izborna obnesla. V Poljčanah se je zbralo nad 40, v Makolah pa čez 180 naših somišljenikov, ki so pazljivo poslušali predavanja govornikov: oblastnega poslanca g. dekana Sagaja iz Hoč, ki je razložil sedanjí splošni politični položaj, ter oblastnega poslanca g. Ovčarja, ki je govoril o pomenu in potrebi močne politične orga-